לית הלכתא כרב אחא בר יעקב. פירש"י ולא איתפרש ור"ח פי' דבפרק תולין (שבת ד' קלט.) גבי כשות' פריך וליתיב ליטוקא דישראל ומשני דילמא אתי למיסרך וקיס לן דרב אחא בר יעקב אותה קושיא*: **דלמא** גבי זמן שהוא קבוע מייתינן דלמא אתי למיסרך אבל אם אירע בריח מילה בע' כאב או ביו"כ דלא הוי אלא אקראי בעלמא לא חיישינן דלמא אתי למיסרך ומעשה היה בחופה בעפרה בשבת נתנו הכוס לתינוק לשתות: [ומעשה היה בברית מילה בריבינו יעקב בר יקר שחל עפרה בשב' בשבת והוא היה מב"ד ולוה להתפלל מנחה גדולה ותיקנו ואכלו מפני ש"ם שלהן היה כדכתיב שם אנכי כו' וחלתי דלא תעבירונו שהחיינו משום

לערבא דיטקא. תוס' שאל"ן]: בינה

אמר רבי זירא שאני ר"ח מתוך שבולל לשחרית וערבית כולל נמי במוספין, ומי אית לה לב"ש כולל והתניא ר"ח שחל להיות בשבת ב"ש אומרים מתפלל שמנה וב"ה אומרים "מתפלל שבע קשיא: "וכולל" עצמו-תנאי היא *דתניא שבת שחל להיות בר"ח או בחולו של מועד ערבית, שחרית ומנחה מתפלל כדרכו שבע ואומר מעין המאורע בעבודה, ר' אליעזר אומר בהודאה ואם לא אמר מחזירין אותו, ובמוספין מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע, רשב"ג ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומרים כל מקום שקוקין לשבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע מאי הוה עלה? א"ר חסדא "זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן וכן אמר רבא זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן: ואמר רבא לי הוינא בי רב הונא איבעיא לן מהו לומר זמן בראש השנה, וביום הכפורים: כיון דמזמן לזמן אתי אמרינן אן דילמא כיון דלא איקרו רגלים לא אמרינן, לא הוה בידיה בי אתאי בי רב יהודה אמר אנא "אקרא חדתא נמי אמינא זמן, אל רשות לא קא מיבעיא לי כי קא מיבעיא לי חובה, מאי? א"ל-רב ושמואל דאמרי תרוויהו אין אומר זמן אלא בשלש רגלים אתיא "תן חלק לשבעה וגם לשמונה" אליעזר אומר שבעה אלו ז' ימי בראשית שמונה אלו ח' ימי מילה ר' יהושע אומר שבעה אלו ז' ימי פסח שמונה אלו ח' ימי החג כשהוא אומר וגם לרבות עצרת ור"ה ויוה"כ מאי לאו הני בולהו עיקר לקדש אותן בזמן. (אתה) (ואתי) גם לרבות גם עצרת מפני שהוא יום אחד ור"ה ויוה"כ שאין בהן לא ז' ולא ח' שתתן להן חלק בזמן הנה יש בהן זמן. ודהי רב ושמואל לא לעולם זמן אין בהן אלא מהו החלק שתתן להן ה ז כ ר ה בברכת המזון כמו פסח וסוכות. הכי נמי סתברא דר"ה ויוה"כ אין בהן זמן משום דליכא זמן אלא בכוס. אי אמרת דאיקלע ליה כוס. תינה ר"ה אלא יוה"כ היכי ליעביד [אי] מייתי כוס ומברך עליה וסדיר זמן ושתי ליה מכי אמר זמן קבליה ליוה"כ עליה ואחר בשתיה. דא"ל רב ירמיה לרב כהן דאת מצלי של שבת מבעי"י (אבדלת) [אי בדלת] וקבלת לשבת עלך וא"ל בדילנא. ליבריך אבסא ולישבקיה המברך צריך שיטעום ליתביה הוא לית הלכתא כרב אחא בר יעקב דשרי הלכתא דלמא אתי יגוקא למיסרך ושתה כוס ברכה כי האי גוונא ביוה"כ והוא גדול. כיוצא בו גרסינן בשבת פ' ר"א אומר תולין כו' (דף קלט.) ליתן ליגוקא דישראל אותי למיסרך כו' ואסיקנא הלכתא אומר זמן בר"ה וביוה"כ ומן אומר אפי' בשוק ולא צריך כוס. אמר רבא אבעיא לן בני בי רב דיתבי בתעניתא במעלי שבתא ובמעלי יומא מבא מהו למיתב כולי יומא בתעניתא ושקלי ומרו בה מרבא

*) נראה דע"ל ולית הילכתא כסני תנאי דהא דהיא אמר רב הונא בגילה דף י"ז ע"א דתין הלכה כאותו הזוג וכן מסיק רבינו בעצמו בהדיא נקמן דדוקא ביו"ט מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת:

**) עיין בפ"ב דיו"ט שם דפסק הש"ס דהילכתא כרבי אחא דלפי מוסיפים בשל שבת ומסיים בשל שבת:

מגנה איסור מגבירין לא אז חזר האוכל טאיר לטבת

מגנה סדר מקדש ובר מקדש ובר קדוש נוסח ברכת מקדש ישראל ושבת

מגנה (מדפיס) קושיות תשובות

מגנה בכוס לברכה

מגנה — בעיות בברכה לזמן

מגנה (עיין מאיר נוסא) ליעשה תענית ביום טוב מהו לבטלו

רבינו חננאל

*) וכן הלכתא כתני תנאי כ"מ שוקק לשבע (כגון שבת) ואפילו בערבית שחרית ומנחה מתחיל בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע [ומסיים] בשל שבת והני מילי בר"ח והוה"מ אבל ביום טוב אפילו בערבית ובשחרית ובמנחה מתחיל בשל שבת ומסיים בשל **) שבת ואומר קדושת היום באמצע: ירושלמי ר' יסא משלח כתיב לון אע"פ ששלחנו לכם סידרי מועדות אל תשנו מנהג אבותיכם נוחי נפש רב חסדא ורבה דאמרי תרוויהו זכרון אחד עולה לכאן ולכאן: אמר רבה איבעיא להו מהו להזכיר זמן בר"ה וביום הכפורים ואמר [ליה] רב ושמואל דאמרי תרוויהו אין אומרים זמן אלא בשלש רגלים בלבד. ומותבינן מהא תן חלק לשבעה גם לשמונה ר' אליעזר אומר שבעה אלו ז' ימי בראשית שמונה אלו ח' ימי מילה ר' יהושע אומר שבעה אלו ז' ימי הפסח שמונה אלו ח' ימי החג כשהוא אומר וגם לרבות בעצרת ור"ה ויוה"כ מאי לאו הני בולהו עיקר לקדש אותן בזמן. (אתה) (ואתי) גם לרבות גם עצרת מפני שהוא יום אחד ור"ה ויוה"כ שאין בהן לא ז' ולא ח' שתתן להן חלק בזמן הנה יש בהן זמן. ודהי רב ושמואל לא לעולם זמן אין בהן אלא מהו החלק שתתן להן ה ז כ ר ה בברכת המזון כמו פסח וסוכות. הכי נמי סתברא דר"ה ויוה"כ אין בהן זמן משום דליכא זמן אלא בכוס. אי אמרת דאיקלע ליה כוס. תינה ר"ה אלא יוה"כ היכי ליעביד [אי] מייתי כוס ומברך עליה וסדיר זמן ושתי ליה מכי אמר זמן קבליה ליוה"כ עליה ואחר בשתיה. דא"ל רב ירמיה לרב כהן דאת מצלי של שבת מבעי"י (אבדלת) [אי בדלת] וקבלת לשבת עלך וא"ל בדילנא. ליבריך אבסא ולישבקיה המברך צריך שיטעום ליתביה הוא לית הלכתא כרב אחא בר יעקב דשרי ליתן ליגוקא דישראל אותי למיסרך כו' ואסיקנא הלכתא אומר זמן בר"ה וביוה"כ ומן אומר אפי' בשוק ולא צריך כוס. אמר רבא אבעיא לן בני בי רב דיתבי בתעניתא במעלי שבתא ובמעלי יומא מבא מהו למיתב כולי יומא בתעניתא ושקלי ומרו בה מרבא

מגנה תת נוסח כוס לברכה

מגנה (עיין מאיר נוסא) ליעשה תענית ביום טוב מהו לבטלו

מגנה בכוס לברכה

מגנה (מדפיס) קושיות תשובות

מגנה בכוס לברכה

מגנה — בעיות בברכה לזמן

מגנה (עיין מאיר נוסא) ליעשה תענית ביום טוב מהו לבטלו

אמר ר' זירא שאני ר"ח מתוך שבולל לשחרית וערבית כולל נמי במוספין, ומי אית לה לב"ש כולל והתניא ר"ח שחל להיות בשבת ב"ש אומרים מתפלל שמנה וב"ה אומרים "מתפלל שבע קשיא: "וכולל" עצמו-תנאי היא *דתניא שבת שחל להיות בר"ח או בחולו של מועד ערבית, שחרית ומנחה מתפלל כדרכו שבע ואומר מעין המאורע בעבודה, ר' אליעזר אומר בהודאה ואם לא אמר מחזירין אותו, ובמוספין מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע, רשב"ג ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומרים כל מקום שקוקין לשבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע מאי הוה עלה? א"ר חסדא "זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן וכן אמר רבא זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן: ואמר רבא לי הוינא בי רב הונא איבעיא לן מהו לומר זמן בראש השנה, וביום הכפורים: כיון דמזמן לזמן אתי אמרינן אן דילמא כיון דלא איקרו רגלים לא אמרינן, לא הוה בידיה בי אתאי בי רב יהודה אמר אנא "אקרא חדתא נמי אמינא זמן, אל רשות לא קא מיבעיא לי כי קא מיבעיא לי חובה, מאי? א"ל-רב ושמואל דאמרי תרוויהו אין אומר זמן אלא בשלש רגלים אתיא "תן חלק לשבעה וגם לשמונה" אליעזר אומר שבעה אלו ז' ימי בראשית שמונה אלו ח' ימי מילה ר' יהושע אומר שבעה אלו ז' ימי פסח שמונה אלו ח' ימי החג כשהוא אומר וגם לרבות עצרת ור"ה ויוה"כ מאי לאו הני בולהו עיקר לקדש אותן בזמן. (אתה) (ואתי) גם לרבות גם עצרת מפני שהוא יום אחד ור"ה ויוה"כ שאין בהן לא ז' ולא ח' שתתן להן חלק בזמן הנה יש בהן זמן. ודהי רב ושמואל לא לעולם זמן אין בהן אלא מהו החלק שתתן להן ה ז כ ר ה בברכת המזון כמו פסח וסוכות. הכי נמי סתברא דר"ה ויוה"כ אין בהן זמן משום דליכא זמן אלא בכוס. אי אמרת דאיקלע ליה כוס. תינה ר"ה אלא יוה"כ היכי ליעביד [אי] מייתי כוס ומברך עליה וסדיר זמן ושתי ליה מכי אמר זמן קבליה ליוה"כ עליה ואחר בשתיה. דא"ל רב ירמיה לרב כהן דאת מצלי של שבת מבעי"י (אבדלת) [אי בדלת] וקבלת לשבת עלך וא"ל בדילנא. ליבריך אבסא ולישבקיה המברך צריך שיטעום ליתביה הוא לית הלכתא כרב אחא בר יעקב דשרי ליתן ליגוקא דישראל אותי למיסרך כו' ואסיקנא הלכתא אומר זמן בר"ה וביוה"כ ומן אומר אפי' בשוק ולא צריך כוס. אמר רבא אבעיא לן בני בי רב דיתבי בתעניתא במעלי שבתא ובמעלי יומא מבא מהו למיתב כולי יומא בתעניתא ושקלי ומרו בה מרבא